

Nauki pomocnicze historii

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów Historia		Cykl dydaktyczny 2024/25
Specjalność -		Kod zajęć 18HISS.12K.01761.24
Jednostka organizacyjna Wydział Historii		Języki wykładowe polski
Poziom studiów studia pierwszego stopnia		Obligatoryjność Obowiązkowy
Forma studiów studia stacjonarne		Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Profil studiów profil ogólnoakademicki		
Koordynator zajęć	Maciej Dorna	
Prowadzący zajęcia	Maciej Dorna, Edward Skibiński, Tomasz Jasiński	
Okres Semestr 2	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Zaliczenie z oceną	Liczba punktów ECTS 2

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	zapoznanie studentek i studentów z problematyką nauk pomocniczych historii

Wymagania wstępne

Brak.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy - Student/ka:			
W1	posiada uporządkowaną wiedzę z zakresu nauk pomocniczych historii	HIS_K1_W07, HIS_K1_W10	Kolokwium ustne, Test
W2	zna definicję i rozumie znaczenie nauk pomocniczych historii dla badań podstawowych w zakresie historii	HIS_K1_W07	Kolokwium ustne, Test
W3	zna metodykę badań w zakresie nauk pomocniczych historii	HIS_K1_W08	Kolokwium ustne, Test
W4	zna terminologię z zakresu nauk pomocniczych historii	HIS_K1_W02	Kolokwium ustne, Test
Umiejętności - Student/ka:			
U1	potrafi zdefiniować znaczenie nauk pomocniczych historii dla badań podstawowych w zakresie historii	HIS_K1_U03, HIS_K1_U04	Kolokwium ustne, Test
Kompetencji społecznych - Student/ka:			
K1	jest gotowy/gotowa wykorzystać zdobytą w trakcie wykładu wiedzę jako impuls do rozwijania swoich zainteresowań w zakresie nauk pomocniczych historii	HIS_K1_K03	Kolokwium ustne

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Nauki pomocnicze historii – ich miejsce w systemie nauk historycznych. Johann Christoph Gatterer i narodziny pojęcia nauk pomocniczych. Kanon nauk pomocniczych historii.	W1, W2, W3, U1, K1	Wykład
2.	Początki nauk pomocniczych historii. Bollandyści i mauryni. Rozwój nauk pomocniczych historii w Europie i w Polsce w XIX i XX w.	W1, W2, W3, U1, K1	Wykład
3.	Paleografia.	W1, W2, W3, W4, U1, K1	Wykład
4.	Chronologia.	W1, W2, W3, W4, U1, K1	Wykład
5.	Dyplomatyka.	W1, W2, W3, W4, U1, K1	Wykład
6.	Sfragistyka.	W1, W2, W3, W4, U1, K1	Wykład
7.	Heraldyka.	W1, W2, W3, W4, U1, K1	Wykład
8.	Kodykologia.	W1, W2, W3, W4, U1, K1	Wykład
9.	Nauka o książce drukowanej XV-XVIII w.	W1, W2, W3, W4, U1, K1	Wykład
10.	Numizmatyka.	W1, W2, W3, W4, U1, K1	Wykład
11.	Kartografia historyczna.	W1, W2, W3, W4, U1, K1	Wykład
12.	Filologia średniołacińska.	W1, W2, W3, W4, U1, K1	Wykład

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład z prezentacją multimedialną wybranych zagadnień, Wykład problemowy

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Znajomość problematyki poruszanej na wykładzie i przeczytanie literatury wskazanej przez prowadzącego potwierdzone na kolokwium lub na teście (skala ocen z zastosowanym rozkładem procentowym: bardzo dobry (bdb; 5,0): osiągnięcie przez studenta zakładanych efektów uczenia się w minimum 90%; dobry plus (+db; 4,5): osiągnięcie przez studenta zakładanych efektów uczenia się w minimum 80%; dobry (db; 4,0): osiągnięcie przez studenta zakładanych efektów uczenia się w minimum 70%; dostateczny plus (+dst; 3,5): osiągnięcie przez studenta zakładanych efektów uczenia się w minimum 60%; dostateczny (dst; 3,0): osiągnięcie przez studenta zakładanych efektów uczenia się w minimum 50%; niedostateczny (ndst; 2,0): brak osiągnięcia przez studenta zakładanych efektów uczenia się). O formie zaliczenia każdy z prowadzących poinformuje studentów na początku semestru.

Literatura

Obowiązkowa

1. Chronologia polska, red. B. Włodarski, Warszawa 2007 (i inne wyd.).
2. Dorna M., Mabillon i inni. Rzecz o powstaniu dyplomatyki, Poznań 2014.
3. Dyplomatyka staropolska, red. T. Jurek, Warszawa 2015.
4. Gumowski M., Sfragistyka, Warszawa 1960.
5. Semkowicz W., Encyklopedia nauk pomocniczych historii, Kraków 1999.
6. Szymański J., Nauki pomocnicze historii, Warszawa 2001 (i inne wyd.).

Dodatkowa

1. Kiersnowski R., Wstęp do numizmatyki polskiej wieków średnich, Warszawa 1964.
2. Piech Z., Ikonografia pieczęci Piastów, Kraków 1993.
3. Suchodolski S., Numizmatyka średniowieczna: moneta źródłem archeologicznym, historycznym i ikonograficznym, Warszawa 2012.
4. Szwejkowska H., Książka drukowana XV-XVIII wieku. Zarys historyczny, Wrocław-Warszawa 1987.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Czytanie wskazanej literatury	15
Przygotowanie do zaliczenia	15
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 60
Liczba punktów ECTS	ECTS 2

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Efekty uczenia się dla kierunku

Kod	Treść
HIS_K1_K03	Absolwent/ka jest gotów/gotowa do ustawicznego rozwoju swoich kompetencji i zainteresowań w zakresie historycznym i ogólnohumanistycznym oraz kompetencji personalnych, społecznych i organizacyjnych
HIS_K1_U03	Absolwent/ka potrafi posługiwać się wybranymi teoriami badawczymi wypracowanymi w naukach humanistycznych
HIS_K1_U04	Absolwent/ka potrafi definiować, objaśniać i poprawnie stosować w mowie i piśmie terminy i pojęcia właściwe dla nauk historycznych w pracy nad wybranymi problemami badawczymi historii oraz w popularyzacji wiedzy o przeszłości
HIS_K1_W02	Absolwent/ka zna i rozumie szczegółową terminologię z zakresu nauk historycznych oraz terminologię ogólną z zakresu nauk humanistycznych i społecznych
HIS_K1_W07	Absolwent/ka zna i rozumie specyfikę przedmiotową i metodologiczną nauk historycznych
HIS_K1_W08	Absolwent/ka zna i rozumie rolę i znaczenie źródeł w badaniach historycznych, metody ich analizy i interpretacji oraz zasady korzystania z wykazów informacji naukowej, również z użyciem nowych technologii, a także zasady ochrony praw autorskich
HIS_K1_W10	Absolwent/ka zna i rozumie w stopniu zaawansowanym wybrane zagadnienia z zakresu historii historiografii, w tym aktualne kierunki rozwoju badań historycznych